

שני המשיחים ירדו לנקב התהום הגדול ומשה רבינו צריך להתפלל שלא יהרג

משיח בן יוסף

וּבְזִמְנָא דְנוֹקְבָא פְתִיחָא, כָּל מֵאן דְהָוָה נָפִיל תַּמָּן, לָא

הָוָה סָלִיק והנה בזמן שנפתח הנקב של התהום הגדול שהוא כאשר

ניתן רשות לקלי' לשלוט בגלות, אז כי מי שנופל שם לא יכול להעלות בעצמו בלא שהקב"ה

עוזרו. **וּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד נָפֵל תַּמָּן עִם מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף** ולשם נפל

משיח בן דוד יחד עם משיח בן יוסף. **דְּחָד אֵיהּוּ (זכריה ט) עָנִי וְרוֹכֵב עַל**

חֲמֹר כי אחד מהם שהוא משיח בן דוד נקרא 'עני ורוכב על חמור'. **וְחָד אֵיהּוּ,**

בְּכוֹר שׁוֹרוֹ, דָּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף ואחד נקרא 'בכור שורו' (דברים לג)

שהוא משיח בן יוסף. **וְהָאֵי אֵיהּוּ (שמות כא) כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא**

יִכְסְנוּ וְנָפֵל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמֹר וזהו מש"כ כי יכרה וגו', דהיינו חמור

הוא משיח בן דוד ושור הוא משיח בן יוסף שהם נפלו לאותו הנקב של התהום. **וּבְגִין**

דָּא אֶקְרִי מְשִׁיחַ, בֶּר נָפְלִי ומשום כך נקרא המשיח בר נפלין[שלב] והוא

ע"ש נפילתו לנקב דתהום בגלות. **וְאֵיהִי נִפְלֵת בִּתְרִייהּ, וְאַתְמָר**

אור הרשב"י

גהינם והטרידוני שאהיה נע ונר מתחבר עם
השדים אלו הם דבריהם הרי לנו נורא
נוראות עד היכן עלול האדם להגיע על ידי
שימוש בשמות הקדושים.

[שלב] כדאיתא בסנהדרין דף צו עמוד ב'
אמר ליה רב נחמן לרבי יצחק: מי שמיע לך
אימת אתי בר נפלי? – אמר ליה: מאן בר

מעלה שיהיה מתחבר עם השדים נשמתו לפי
שהיה משתמש בזה העולם בשמות הקודש
להנאתו ולתועלת גופו ולא לשם קדושת
שמים ועוד שחילל את השם כשהיה עם מלך
הנוצרים השביע לאמון מעיא וירד בצורת
נחש ולקח הקולמוס בפיו וכתב אני עבדך
יוסף דילה ריינה ומפני זה נענשתי בדינה של

הלימוד היום

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

עָלֶיהָ, (עמוס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל וְזוֹ

השכינה נפלה לשם אחריהם כי כל מקום שגלו ישראל גלתה שכינה עימם, [שלג] והוא סוד

נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל' והוא עד שהקב"ה יקימנה בב"א. וְאַנְתָּה הוּא

(שמות כא) בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יָשִׁיב לְבַעְלֵיו וּבֶךְ הָרַע"מ הוּא

סוד 'בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו', דהיינו שמאחר שאתה פתחת את אותו נקב התהום

בעת שבירת הלוחות, אז לכן אתה תצטרך להמשיך את חסד הרחמים הנקראים כסף בכדי

לגאול את השכינה וישראל בניה. וְהֵמֶת יְהִי לּוֹ, דָּא מְשִׁיחַ בֶּן

יוֹסֵף, דְּעֵתִיד לְאַתְקַטְלָא נַחַת בְּגִינִיָּה ומש"כ 'והמת יהיה לו' הוא

סוד משיח בן יוסף שעתיד להרג ע"י ארמילוס הרשע, [שלד] ולכן אתה יורד בשבילו בעת

הגלות בכדי למנוע את הריגתו.

סוד ארבע הגלויות שבהם ירדה השכינה

יְהוֹנָדָּאִי אַרְבַּע גָּלוּת הָיוּ, תִּלְתָּ, לְקַבֵּל תִּלְתָּ קְלִיפִין

אור הרשב"י

שלחתי בבליה. ואף כשהן עתידין ליגאול
שכינה עמהן, שנאמר: ושב ה' אלהיך את
שבותך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד
שהקדוש ברוך הוא שב עמהן מבין הגלויות.
בבבל היכא? אמר אביי: בבי כנישתא
דהוצל, ובבי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא.
ולא תימא הכא והכא, אלא: זמנין הכא,
וזמנין הכא.

[שלד] עיין בהגהה לעיל דף רע"ו ע"ב.

נפלי? – אמר ליה: משיח. – משיח בר נפלי
קרית ליה? – אמר ליה: אין, דכתיב ביום
ההוא אקים את סוכת דוד נופלת.

[שלג] כדאיתא במגילה דף כט עמוד א' תניא,
רבי שמעון בן יוחי אומר: בוא וראה כמה
חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
שבכל מקום שגלו – שכינה עמהן. גלו
למצרים – שכינה עמהן, שנאמר: הנגלה
נגליתי לבית אביך בהיותם במצרים וגו', גלו
לבבל – שכינה עמהן, שנאמר: למענכם

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דָּאָגוֹזָא

והנה ודאי סוד ד' הגלויות בבל מדי יון ואדום שבהם ירדה השכינה מדרגה

אחר מדרגה לעמקי הקלי', סוד ג' גלויות של בבל מדי ויון היו כנגד ג' קליפות האגוז,

דָּאִינוֹן תְּהוּ, קו יְרוֹק, קְלִפָּה יְרוֹקָא דָּאָגוֹזָא [שלח] וקלי' אחת

נקראת תהו שהוא סוד קו ירוק המקיף את העולם שממנו יוצא חושך[שלח]. תְּנִינָא

בְּהוּ, אֲבָנִין מְפּוֹלָמִין, דָּאִינוֹן סְלָעִים תְּקִיפִין קלי' שניה נקראת

בהו, והם כאבנים לחות השקועות בתהום שהם סלעים חזקים, והם כנגד קליפה הקשה

והלבנה שבאגוז, דְּמֵאֲרִי מִתְנִיתִין פֶּסְקוּ מִינֵיהּ כִּמָּה

אור הרשב"י

וכן הם כנגדם מוזכר בתהילים ע"ח ל"ח א.
והוא רחום יכפר עון ולא ב. ישחית והרבה
להשיב ג. אפו ולא יעיר כל ד. חמתו.

והם בד' מרות שבאדם א. מרה לבנה
שבראיה ב. מרה אדומה שבכבד ג. מרה
ירוקה שבמרה ד. מרה שחורה שבשחול.

וכן הם סוד א. נדה ב. שפחה ג. גויה ד. זונה.
[שלח] כדאיתא בחגיגה דף יב עמוד א'
תנא: תהו – קו ירוק שמקיף את כל העולם
כולו, שממנו יצא חשך. שנאמר ישת חשך
סתרו סביבותיו, בהו – אלו אבנים
המפולמות המשוקעות בתהום, שמהן
יוצאין מים, שנאמר ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו.

וכן איתא בספר יצירה פרק א מ"ב תהו זה
קו ירוק המקיף את כל העולם, בהו אלו
אבנים מפולמות משוקעות בתהום ומביניהם
המים יוצאין.

[שלח] והנה סוד ד' הקלי' מבואר בכמה
מקומות,

ובתורה הוא נזכר במעשה בראשית והם
נקראים א. והארץ היתה תהו ב. ובהו ג.
וחושך ד. על פני תהום.

ובענין אליהו הנביא במלכים א' יט הם
נזכרים א. רוח גדולה וחזק מפרק הרים
ומשבר סלעים ב. ואחרי הרוח רעש ג. ואחרי
הרעש אש ד. ואחר האש קול דממה דקה.

ובמראה יחזקאל הם נזכרים א. וארא והנה
רוח סערה באה מן הצפון ב. ענן גדול ג. אש
מתלקחת ד. ונוגה לו סביב.

וכנגד ד' הקלי' יש ד' קליפות באגוז שהם א.
קליפה ירוקה שסביב לאגוז ב. קליפה הקשה
והלבנה ג. קליפה דקה הדבוקה לפרי ד.
האוויר שבחלל האגוז.

וכן הם כנגד ד' הקליפות של החטא שהם א.
מוץ ב. תבן ג. סובין ד. מורסן.

פִּסְקוֹת, וְנָקִיט [127] לֹזן, לְאַפָּקָא מִיָּא דְאוֹרֵייתָא ומהם חכמי המשנה חתכו כמה חתיכות, ועי"כ הם שברו את הקלי' וניקבו את אותו סלע ובזה הם הוציאו את מימי התורה מן התהום, והם היו סוד החרש והמסגר שירדו לבבל בכדי לעסוק בתורה, והם אותם שעלו בחזרה מבבל בגאולת עזרא ועל ידם נקבעו ההלכות שבמשנה (רמ"ק).

וּבְגִין דָּא אֶתְקְרִיאוּ אַבְנִים מְפּוֹלְמוֹת, דְּמַנְיָהּוּ מִיִּין נִפְקִין ומשום כך הם נקראים אבנים מפולמות ולחות מאחר שמהם יצאו מימי התורה (רמ"ק).

קְלָפָה תְּלִיתָאָה, דְּקִיקָא, גְּלוּתָא תְּלִיתָאָה, דְּהָוָה זַעִיר, וְהָאִי אִיהוּ וְחֻשְׁךָ הקלי' השלישית היא קליפת האגוז הדקה הדבוקה לפרי, והוא כנגד גלות השלישית של יון שהיתה לזמן קצר, ובהם הוא סוד 'וחושך' מאחר שהם החשיכו את ישראל וציונם לכתוב על קרן השור דברי כפירה[שלח].

גְּלוּתָא רְבִיעָאָה, תְּהוֹם רְבָה, חָלָל דְּאַגּוּזָא הגלות הרביעית הוא קלי' תהום רבה, והוא כנגד האוויר שבחלל האגוז. **וְהָאִי אִיהוּ, (בראשית א) וְחֻשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוֹם** ובו הוא סוד 'וחושך על פני תהום'.

אור הרשב"י

[127] הרמ"ק גורס ונקיבו לון. שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם, כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל, על פני תהום זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר כמו התהום מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן.

[שלח] כדאיתא בבראשית רבה, פרשת בראשית פרשה ב' סימן ד' והארץ היתה תהו זה גלות בבל שנאמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו, ובהו זה גלות מדי (אסתר ו) ויבהילו להביא את המן, וחושך זה גלות יון

הלימוד היומני